

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden November 14 - dik napján, 1815 - dik esztendőben.

Két Szicziák Országa.

A' *Giornale delle due Sicilie* tzimü új-
ságleveleknek October 20 - dik napján ki-
jött darabjában egy politziára ügyelő *De'*
Medici nevü ministernek, hivatal szerint
való tudósítását találjuk, mellyet ő *Mu-*
rat tselekedetére nézve a' Királyhoz kül-
dött: Felséges Uram! Az Isten örzöttemeg
a' Felséged Országát 's talán az egész Olasz
országot a' hazafiak közt való háborúnak,
és az anarchiának veszedelmétől. Noha *Mu-*
rat Joakimnak bünös feltétele, melly sze-
rint ő az országba vissza jött, hogy abban
fellázzadást támaszson, igen nevetséges-
nek láttatott lenni, Felséged azt még is ol-
lyannak lenni igen böltsen ítélte, hogy
arra a' politzia figyelmetes legyen. 'S va-
lóban, ki is kételkedhetett azon, hogy *Mu-*
ratnak olly gondolatjai voltanak, 's hogy
ő azokat minden úton módon végbe vinni
igyekezett légyen, valaki tsak meggondol-
ta, hogy ő, a' ki a' *Carbonárokat* a' maga
uralkodásának ideje alatt szörnyüképen öl-
dözte vala, utoljára minden annakelőtte
kimutatott principiumaival ellenkezőképen
magát ezen társaságnak fővezérjévé tette,
minden főbb rangú polgári és hadi tisztvi-
selőket arra kényszerített, hogy abba lépje-
nek, 's e' képen közöttünk olly társaságot
hagyni igyekezett, a' mellyel ő a' maga
koholásait titkos utakon közölhetné? Noha

pedig ennek a' legbuzgóbb tagjai nem vi-
seltethettek hozzája tellyes bizodalommal,
még is azoknak nagyobb része szükségke-
pen valamelly háladatossággal eránta visel-
tetett, vagy azért is, hogy az előbbeni ül-
döztetések egyszerre félbe szakasztatott.
De ebben az ő, a' *Carbonárokkal* való meg-
békéllésében más fundamentomos kinézes
lappangott, tudni illik az, hogy néki ezen
társaság olly eszközöket nyujthat, mellyek
által ő az Olaszok gondolkodásaikat meg-
szeliditheti és maga részére hajthatja.“

„Egyataljában ő a' maga tzelzásait, és
plánumait a' belső támadásnak feleleszte-
tésére intézvén, Május 20 - dik napján *Na-*
polyt oda hagyta, néhány őtet követő *Na-*
polyiakkal Ischiába ment, 's onnan *Pro-*
vencébe szökött; akkor *Napoleon* még Fr.
Országban volt, de a' ki inkább mint egy
új revoluzciónak a' feje mint sem az
a' rettentő országfoglaló, a' kinek
tsupa látására minden ember reszkedett,
uralkodott; ő nékie kellett a' régi respub-
licanusokat is a' maga részére megnyerni,
's minekutánna egész Európát mintegy Fr.
Orzágnak kapui előtt ő ellene 's az ő sem-
mivé tétettetésére fegyverben állani látta
volna, semmi más módot nem találhatott,
hanem ha magának olly emberek között,
a' kik rendetlenséget szerettek, keresett
tzimborás tarsokat. *Murat* a' maga *Proven-*
cében való jelenléte alatt őtet segiteni min-

den erejével igyekezett, egyszersmind Olasz 's Nápoly Országban lévő barátjaival szüntelen levelezett, és új revoluziót azon Országban tsinálni iparkodott.“

„De az ő Urának 's mesterének nem boldogulása, és a' Provencei lakosok gondolkodásának módja által kényszerített Francia Országot oda hagyni, és *Corsika* szigetében, új, a' maga revoluziók plánumaira alkalmas közép pontot keresni. A' maga *Vescovatóban* való maradása alatt annyi hadi Tiszteket, a' mennyit tsak lehetett, magához megnyerni igyekezett; 's annyira ment ebben, hogy négy száznál többet magához tsábitott; minnyájoknak fényes hadi és polgári tisztségeket, és gazdag jószágajándékozásokat igérvén. Egy szóval a' Nápolyiaknak jószágai és vagyongjai azoknak jutalmául voltak ígértetve, kik ezen Országban a' hazafiak közt való háborút elkezdni fognák. Ő hajókat vásárolt, 's másokat felvett bérbe, és új levelezést kezdett. Felséged a' maga böltessége szerint azt parantsolta vala, hogy az ő elfogott levelei által ne adattassanak azoknak, a' kiknek irattak, 's éppen nem kívánván azokkal az eszközökkel élni, a' mellyekkel valamelly revoluziók politzia szántszándékkal élne, 's az olyan levelezésnek még inkább kedvezne a' végre, hogy az a' bünös tselekedeteknek ki bizonyodásokra tanubizonyságul legyen, Felséged jobbnak tartotta lenni, hogy az illy bünös tselekedet tellyességgel végbe se vitessen. Ez a' böltessége egy olyan Királynak, a' ki a' maga népeinek az atya, arany betűkkel fog a' historiába béiratni, de még nagyobb ditsősségre méltónak fogja magát tenni azok az intézetek által, mellyek megtették vala, hogy *Murat* hálóba kerítettessen, ha arra az esztelen gondolatra jutna, hogy a' maga igyekezetét végbe vinni iparkodjon.

„Három osztály ágyútsajkák nagy tapasztalású hadi Tisztek vezérlések alatt állitattak ki a' tengerre; egyik a' mi tengeri

partjainkat *Montecircellótól* fogva, egész a' Nápolyi tengeri öbölíig tartotta szembe, nem külömben *Ischia* szigetét is, a' hova politziai emberek küldettek, hogy azon személyekre vigyázzanak, kik magokat ottan gyanusokká tették; más osztály a' *Salermai* öbölíből egész a' *Messinai* világító toronyíig; a' harmadik osztály pedig a' *dell'Arme* fokától egész a' jóniai tengeríig; néhány fregátok, és korvetek több más könnyüszerü hajókkal partjaink körül kóboroltak.“

„Illyen rendelkezések már meg voltak téve, a' midőn a' *Corsicában* volt agenseink által General *Verrier* hirdetményéről tudósítást vettünk, a' mellyben a' *Murat* minden pártfogói árulóknak, és pártosoknak lenni kinyilatkoztattak, annakutánna az ő arra adott büszke feleletéről, 's a' maga új hadi seregevel *Ajaccióba* való menetléről is tudósítatnak. De sem az ő egy helyről a' másíkra való általköltözése, sem az ellene kihirdetett rendelkezésnek fontossága az ő plánumait meg nem változtatták. Mindúntalan a' Nápoly Országban elkezdendő polgárok közt való hadakozást elméjében forgatván, a' maga tzimborásait örvendetes kinézésekkel szüntelen ketsegtette. Ő közönségesen mutogatta a' maga levelezéseit, 's azzal, minden fundamentom nélkül ditsekedett, hogy minden Generálisok, és azok a' Bárók, kik az ő adakozóságából éltek vala, ő hozzá fogják magokattsatolni; ő a' maga üres reménységeit fundálta a' bátorságra ügyelő, 's a' polgári gárdákon, és a' legiókon; de többnyire a' maga *Calabriában* széllíjel szórt katonáin. Azon okból is nyilatkoztattaki a' maga meghatározott szándékát, hogy *Calabriában* akar a' szárazra lépni.“

A' többi következik.

Azon hivatal szerint való tudósításhoz több akták vagynak ragasztatva, a' többek közt a' következő proclamatió is, melly nyomtatva a' *Murat* írásai között nagy számban találatott, 's a' melly megérdemli,

hogy revoluziós esztelenségnek emlékezetjeléül, a' jövendő világnak szolgáljon:

„*Joachim Napoleon*, mind a' két *Szicziának* Királya, a' maga hiveséges alattvalóihoz!”

„Vitéz Nápolyiak! A' ti *Joakim*tok ismét vissza adattatott néktek; ő jön köztetekbe vissza; az ő szenvedései és a' tiétek már most véget értek.”

„A' midőn a' Királytok néktek a' maga visszajövetelét tudtokra adja, nem szól ő semmi botsánatról semmit; ti őtet soha meg nem bántottátok; de ő a' maga fiainak megújítja azon esküvését, a' mellyet nekitek már egy izben tett, hogy tudniillik őket boldogokká teszi. Soha ő e' hitet meg nem fogja szegni, és az ő szíve, mellyet ti igen jól esmértek, és a' ti állandó hiveségtek, néktek annak zálogául szolgál, hogy az ő ígéretei nem tettetés, és hogy ő nem mint a' *Ferdinand*, a' boszszuállás idejét csak későbbre halasztja.”

„En magánosságban egy olly menedék helyen éltem, a' millyent az ember a' virtust szerető szegények közt mindég 's bizonyosan talál. Ottan megvettem azoknak a' *Marsiliai* gyilkosoknak, azon kanibáloknek törjeit, kik a' Francia revoluziónak minden idő szakaszaiban magokat, polgártársaiknak vérével megmotskolták. En magamat arra határoztam vala, hogy azon menedékhelyemen annak az anti-revolucionális nyavalyának végét, melly *Francia* Országot törí, elvárjam, 's hogy azután az én Státusaimnak visszafoglalását megpróbáljam, 's hogy a' ti szíveitekben bátor menedékhelyt találjak, az én szerentsétlenségem, és a' leg hallatlanabb, 's legigasságtalanabb üldöztetésem ellen, a' midőn azon kedvetlenségem, mellyet a' *Ferdinand*, F. M. L. Báró *Bianchi*hoz írt levelének olvasása bennem felgerjesztett, arra határozott engem', hogy a' volt menedékhelyemet korábban oda hagyam. Lehetetlen volt azt elszenvednem, hogy egy Fejedelem, ki magát a' jó *Nápolyiak* kirá-

lyának 's attyának nevezi, a' nemzet legyalázottságát még egy közönséges emlékezetjel által megerősítse. En meg nem szenvedem azt, hogy ő azon armádát, melly a' nemzet minden rendének virágából áll, azon a' vitézekből álló armádát, a' mellynek szerzője és feje én voltam, azon armádát, melly a' maga bátorságának és hiveségének annyi bizonyságjeleit adta, melly magát ditsősséggel megtetézte, melly a' *Nápolyi* népet a' nemzetek közé felemelte, 's a' mellynek utolsó szerentsétlenségeire tsupán tsak az ellenség proclamatioi, mellyek szökésekre őtet gerjesztették, és az a' hamis hir, hogy királya meghalt légyen; okot szolgáltatnak vala, *ellenséges tsuportoknak* nevezetével megbélyegezze.”

„Ekkor én magamat ujonnan egész bátor szívűségemmel felfegyverkeztem. Egy alávaló halásztónakba ülven, *Corsikába* mentem, a' hol nyájas vendégszeretőséggel fogadtattam, és mind azon Vitézek, kik valaha a' *Nápolyi* armádához tartoztak vala, nékem szolgálatjaikat ajánlották.”

„A' népeim szeretetokról bizonyos, és azzal az örömmel tellyes lévén, hogy azokról megemlékezhessek, tsináltam azt a' plánomot, végre is hajtottam, hogy az én státusaimat ismét elfoglaljam, és a' nemzet megbetstelenítését megboszszuálljam.”

„Katonák, és polgárok! Ti minnyájan, a' kikben nemes szív és a' hazaszeretőségnek érzékenysége lakik, egyesüljétek öszve a' ti királytokkal; a' megbántódástok közös. Álljunk tehát boszszút! az a' Fejedelem, ki a' *Nápolyi* katonaságot ellenséges tsuportoknak nevezi, gyalazza az által az egész nemzetet. Ő a' tronusra való jusait elveszti, és *Ferdinand* azon irásában, mellyet Báró *Bianchi*hoz küldött a' maga tronusról való lemondását kimondotta.”

„Valóban, derék, drága Nápolyiak! Mi megbántattunk, 's minthogy e' megbántás közönséges, szükség, hogy minnyá-

„Jan öszveegyesüljete a' ti királytokkal a' végre, hogy egy Fejedelmet taszitsatok ki a' ti hazátokból, ki annyiszor hitszegővé lett, ki annyiszor botsánatot ígért, 's még is annyiszor boszszút állott vala.“

„A' *Casa-Lanzai* ház, ez az emlékezetjel, mellyet *Ferdinand* a' nemzet megbetstelenítésére akart építetni, fundamentomostól rontattasson öszve, 's annak onladékin állittasson fel egy oszlop olly felljülrással, melly a' most élő nemzetségeknek, és a' jövő világnak megmondja, hogy azon helyen a' nemzeti ármáda, az ő ellenségeinek nagyobb hatalma által meggyőzöttetvén, kéntelen lett légyen, egy ditséretes alkut aláírni, és hogy a' *Ferdinand*, minthogy ő ezt a' helyt, mint a' nemzet legyalázottságának emlékezetjét, az országnak birtokává emelte, és a' nemzeti ármádának, ellenséges tsuportok nevezetet adott, a' Nápolyi nemzettől, az országlásra méltatlannak lenni kinyilatkoztatott, és a' maga trónusát örökre elvesztette légyen.“

„Igen is, a' nemzet meg vagyon bántódva! Melly Nápolyi lakos ne szégyenlené is e' nevet viselni? 's e' név alatt a' világnak magát megmutatni? Fegyverhez! Fegyverhez! A' nemzet álljon fel maszszában! Minden *Nápolyiak*, kiknek kebeleken van még a' betsületérzés, siessenek az én táboromba! Hadd gyülekezzenek öszve a' tartománybeli legiók! Hadd organizálja ujonnan az ármáda magát! Hadd álljanak az én vitéz katonáim a' zászlók alá! Hadd mentsemeg a' jó *Nápoly* városnak bátorságra ügyelő derék és hívséges gárdája másod izben is a' fő városomat!“

„Az én királyi palotám, és ennek a' roppant városnak minden személyei és tulajdonai állanak az oltalmok alatt. Vajha a' derék és hívséges *Calabriaiak*, vajha a' *Basilicatai* népek, a' *Salernoiak* és *Avellinoiak*, vajha a' derék *Samnitusok*, vajha az *Apuliai* és a' *Terra di Lavoro* népek, kik az hozzám való hívségeknek mindenkor

olly sok jeleit adták, a' magok Királyokkal, a' magok hadivezérjekkel magokat öszve kaptsolnák!

Kénszeritessen a' *Ferdinand* azon nemzettől eltávozni, mellyet ő olly méltatlannúl megbántott: hadd mennyen *Szicilia* szigetére vissza! Kelljünk fel, 's induljunk a' főváros megszabadítására, 's a' ketős, vgy mint, a' kereszt és a' szabadság zászlója alatt adjuk meg a' hazának az ő szabadságát, 's fundáljuk meg örökre annak függetlenségét.“

„Hiv és bátor szívü Nápolyiak! Ne féljete attól, hogy a' szövetséges hatalmasságok ismét fegyvert fognak a' királytok ellen! A' ti *Joakimtok* le nem mondott soha a' királyi székről. A' hadi szerentsétlenségek az ő a' *Nápolyi* koronára való jusait el nem törölhették. Ő most a' maga trónusát ismét elfoglalván, egyedül a' más monarcháknak példáját követi, kik nem rég a' magok tronussaikat vissza nyerték vala.“

„A' királyné, 's a' királyi familia ismét közitekbe jönnek. A' ti királyotok távol lévén attól, hogy a' szomszédjait jövődében félelembe ejtse, azoknak legjobb barátjok lesz. Az *Austriai* Császár, a' ki a' Nápolyi kabinetnek igazi politikájáról eltsábitatott, és a' ki azon vélekedésben, hogy *Joakim* egyet ért *Napoleonnal*, őtet olly terhes háborúba vonta, jövődében a' minn ne is kételkedjete, az ő szövetségesévé leszen.“

„Ti a' királytoktól többé ne féljete, mert róla azt többé gondolni sem lehet, hogy ő ország nagyobbító plánumokat tsinalna, mellyek akar a' Pápa státusainak, akár pedig a' többi Olaszországnak veszedelmesek volnának. A' többi *Európai* uralkodó Fejedelmeknek pedig nints is semmi okok arra, hogy magokat az ő ellenségeinek lenni kinyilatkoztassák.“

„A' Nagy Britanniai kabinetnek igazságszeretősége ellen vétkezne, a' ki azt gondolná, hogy az nem fogna minden úton módon azon igyekezni, hogy azokat a'

károkat kipótolhassa, mellyeket minékünk okozott az által, hogy hadat indított ellenünk, nem gondolván azzal, hogy az ellenségeskedéseket, a' kötött megegyezés szerint, tsak három hólnappal a' fegyvernyugvásnak felmondása után, el lehet kezdeni.“

„Mi egész *Európa* előtt bátran megmondhatjuk, hogy ennek a' háborúnak szomorú következéseit nem egyéb okozta, hanem az a' megváltozhatatlan systema, mellyet mi megmásolhatatlanúl felvettünk volt a' végett, hogy az Anglia országgal való békeséges állapotunkat fenntarthassuk. Mi vissza felé vonúlni tsak akkor kezdtünk, minekutánna Lord *Bentink*től, *Genuából*, egy irást vettünk volna, a' mellyben nyilatkoztatta azt, hogy, minthogy *Nápoly* Ország, *Austriával* háborúban vagyon, ő kéntelen leszen a' maga száraz földön való, és tengeri hadi erejével ellenünk indulni, ha azt az *Austriai Fő Vezér* ő tőle kívánja.“

„Erre azon választ vette, hogy én, nem akarván *Angliával* háborút viselni, az ellenségeskedéstől megszüntem, 's magamat az országom határjaira vissza vontam légyen.“

„Az *Anglus* Generális megkérte arra, hogy e' határozást az *Austriai* főhadivezérrel közölje. Mindenek felett pedig arra kértetett, hogy a' Gróf *Bellegarde* Feldmarsaltól kinyerje azt, hogy az ő részéről is szünnjenek meg az ellenségeskedések, és hogy a' fegyvernyugvás, mellyet én projectálni akartam, elfogadtasson.“

„S valóban ezután visszavonulásra parantsolatokat adtam. A' fegyvernyugvás el nem fogadtatott, 's mi bátran azt mondjuk, a' nélkül, hogy valakitől ebben megtzáfoltathatnánk, a' mint már felljebb is mondtuk, hogy mi minden elszenvedett szerentsétlenségeinket tulajdonitjuk egyedül ennek a' szántszándékkal történt visszavonulásunknak; mert a' bizonyos, hogy az *Austriai* ármáda bennünket a' régi álla-

sunkban meg nem támadott volna, és hogy a' *Bétsi* kabinet meg lévén győződve affelől, hogy mi ezen állásokba tsak azért magunkat ismét helyhezítettük, hogy az ő ármádájával egyetértőleg munkálódhassunk, legelsőbbre szüntette volna meg az ellenségeskedést, és fenntartott volna egy olly szövetséget, melly olly igen természetes *Austria*'s *Nápoly* Ország között.“

„Hadd térjen vissza a' régi birodalom! Tisztább napok várakoznak reánk. A' ti Királytok tökéletességre fogja a' Haza kebelében azokat a' plánumokat vinni, a' mellyeket a' háborúnak ideje alatt tsinált, 's elkezdette vala. Azok a' közönséges munkák, mellyek azoltától fogva félbe szakasztattak, hevesen folytattassanak, és minden ágbéli tisztviselők, kik most dologtalanságban epekednek, helyhezítettessenek a' magok előbbeni minden foglaltosságaikba vissza. Az ármáda minden jövedelmei, és az egész zsoldja, nem külföldben minden polgári és hadi tisztviselők is annak rendi szerint fizettessenek.“

„A' Május 21-dik napjától letett tisztviselők térjenek hivatalaikba vissza, azok pedig, kik a' tett szolgálatjokért dotációkat, vagy ajándékozásokat nyertek vala, de azoktól megfosztattak, lépjenek ismét a' tulajdonoknak birtokába. A' Május 21-dik napjától fogva *Ferdinand* által kineveztetett tisztviselők a' hivatalaikat le fogják tenni, egy szóval, minden vissza tér azon előbbi állapotjába, a' mellyben én az Országomat ide hagytam vala.“

Költ

October

1815.

Joachim Napoleon.

A' *Szicziiai* Király, a' *Pizzoi* lakosoknak hívfégeket, és buzgóságokat fényesen megjutalmaztatta. A' *Giornale delle due Sicilie*, a' mult hólnap 21-diken erről egy királyi decretomot közölt, a' mellyben többi közt a' következő nevezetesebb rendelkezések foglaltatnak: „A' *Pizzoi* község jövedőre — a' leghivségesebb vá-

rosnak (cittá fedelissima) nevét fogja viselni. A' mostani Syndicusai, választottjai, és decuriói ennek a' városnak, és mind azok, kik jövődében ezekre a' hivatalokra fognak emeltetni a' hivatalokbeli foglalatosságaiknak egész ideje alatt, arany emlékezetpénzeket, a' mellyeket Eő Felsége veret, fognak ékesség jeleül viselni. A' consumstobeli adóknak fizettetése *Pizzóban* örökké megszűnik. A' királyi kintstárból ki fog fizettetni mind az, a' mennyire az említett adók eddig keltek vala. Minden esztendőben annyi sőt kapnak ingyen a' *Pizzói* lakosok, a' mennyire szükségek leszen. Az azon helységben lévő templom, a' kir. kintstárnak költségén fog kiépíteni. Ezen város mellett a' tengeri parton egy emlékeztető jel fog fel állittatni, mellyből a' jövődő világ e' privilegiumokat, 's azoknak okait megértheti. Azok, kik ez alkalmatosságban magokat megkülömböztették, még különös jutalmakat kapnak. A' felljebb említett emlékezetpénznek egy oldalán az Eő kir. Felségének képe ezen felirással: *Ferdinandus IV. utriusque Sicilie Rex P. F. A.* a' másik oldalán egy lilium ezen felirással: *Ob egregiam Urbis Pitii fidelitatem:* a' lilium alatt pedig: *Postridie nonus Octobris anni R. S. MDCCCXV.* fog lenni.

Franzia Ország.

Némelylek azt a' megjegyzést tették, hogy minden pénteken sok katonák gyászfátyolt viselnek, mivel *Lapedoyere* pénteknapon agyoulövetetett.

A' *Wellington* hercegné October 28-dik napjának estvéjén *Párisba* jött.

Az a' hadi törvényszek, melly a' *Ney* Marsalt megfogja itélni, megmutatta, hogy ahoz elégséges legyen; mások mindazáltal erősítik, hogy a' nevezett Marsal a' *Pairek* kamarájától fog meg itéitetni 's kétségen kívül halálra szententziáztatni.

A' mint a' *Parisi* legújabb, az e' folyó holnap 3-dikán költ tudósítások erősítik, ottan bizonyosan várták, hogy kevés

napok mulva minden azon városban kötött trakták, és megegyezések aláírattnak, 's azt vélték, hogy a' szövetséges kabineteknek ministerjeik ezen fővárosból a' most folyó holnap közepében e' fognak indúlni. Az Eő Austriai Császári Felségének külö dolgokra ügyelő ministerje Hercegeg *Mettelnich* mint mondják, *Simplonon* által egyenesen *Olasz* Országba, az Eő Cs. Kir. Felségéhez a' maga kegyelmes Urához fog onnét utazni.

Eő Felsége a' két *Szicziliák Királya* a' mint a' *Párisi* ujságlevelek hirtelik, *Talleyrand* Hercegnek azon szolgálataira való tekintetből, mellyeket ő tett Eő Felségének, a' Bétsi Congressus lefolyása alatt, egy hercegséget ajándékozott, mellyet ezen hercegeg a' maga Fels. Királya engedelmével elfogadott.

A' *Montauban* nevü, *Torn* és *Garonne*-Departementben fekvő városban, múlt holnap 22-iken rút zenebona történt. Néhány altisztek, kik részint a' régi gárda lántsásainak egy svadronjához, részint a' kik lántsás regementhez tartoztak, a' mellynek tárháza e' városban fekszik, ebédlettek együtt az arany Oroszlány nevü vendégházban, melly egy tántz háznak által ellenben fekszik, a' hova csak pénzért mehetbé az ember. Ezek a' katona személyek az említett tántzházba béakartak menni, de fizetés nélkül; az ott álló strázsával gorombául bántak, bérúgták az ajtót, 's bementek a' szállába, de ott egy aszszony személy sem akart velek tántzolni, 's mint-hogy a' muzsika azon szempillantatban azt a' nótát: *Vive Henri IV.*, elkezdette vala, ugy látszott hogy az megbántotta őket, 's azután a' Király mely képét, melly azon szálának egy végében állott, tsúfolták. Ezt az ott volt tántzosok megellenzették, 's abból verekedés 's felette nagy lárma támadván, a' generalmarsot is dobolták, mellynek hallására egyszeriben a' városnak minden fiatal fegyveres lakosai öszve gyülekeztek.

(A' többit lásd a' *Toldalékban*.)

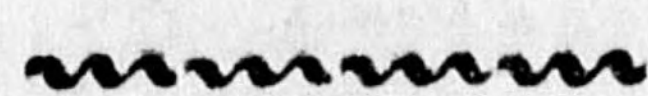
Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro. 61.

A' Magyar Kurir 91-dik darabjához.

B é t s.

Eő Cs. Kir. Felsége, egy *Innsbruckba* October 20-dik napjan költ kabinetbeli írása által méltóztatott az Erdélyi Nagy Fejedelemségnek státusbeli Elölülőjét Gróf *Teleky Lajost*, nem különben az oda való kir. Törvényszéknek ideig való Al-Elölülőjét Gróf *Kemény Sámuel*t, Eő Nagyságokat az Austriai Császári Leopold-Vitézi-Rend kommandátori Keresztjevel megajándékozni kegyelmesen.

Méltónak lenni tartjuk, az ide való Politzia Fő Directiójától e' f. h. 6-ikán kiadott 's az úgy nevezett *Grázel György János*, egy zsványtársaságnak hadnagyát, a' ki Cseh ország határjain sok rablást 's pusztítást vitt végbe, de eddig meg nem fogatathatott, illető rendelkezését a' két M. Hazával közleni. Ennek a' rendelkezésnek pontjai röviden ezekből állanak: 1. A' ki a' *Grázel György János* nevü haramját megfogja elevenen, ha az ő tzimborásai közé nem tartozik, kap négy ezer forint jutalmat V. Tz. — 2. Ha egy vagy többen az ő tzimborástársaik közül ezt mivelik, a' magok bünös tetteiknek tellyes botsanatján kívül, kapnak két ezer f.tot V. Tz. — 3) A' ki őket avagy a' társait eltitkolja, a' környülállásokhoz képest 3 vagy 5 esztendőre is súlyos fogságba tétetik. — 4. Nem különben ha valaki ezen rendelkezésnek végbe vitelét vagy szántsándékkal vagy gondatlanságból eimulasztja, vagy elő nem segíli, egy vagy két esztendőre is tétetik fogságba. — 5. A' ki azt elárúlja, maga meg nem foghatván őtet, és ha valóban meg is fogattatik, kap öt száz f.tot V. Tz.

A' nevezett haramjavezér, 22 esztendőös magos sűgár termetü, hosszas inkább sovány mint kövér ábrázatú, egészséges színü, kevéssé himlöhelyes és szeplös, barna szemü, tojás forma hosszas hegyes, balra hajlott orrú, az alsó ajaka nagyobb a' felsőnél, apró fejer ritka fogú, setét barna röviden nyirt hajú, ugyan olly szomöldökü, a' jobb füle alatt sebhelye van, és a' bal kezének kis uja görbén van befelé hajolva. *Schönauernek*, *Freynak*, *Fleischmannak* 's a' t. szokta magát nevezni; sebesen beszél, németül és csehül, igen bátor 's alkalmazatos. Mások szerint pedig barna szemü, barna a' fejetetején hegyre megnyirt hajú, a' melly fűrtbe egész a' szeménél alább függ, széles kevéssé fel felé álló orrú, és a' jobb fülénél van babhoz hasonló sebhelye.

A' Frantzia Országai tzikhelynek végezete.

Azok a' katona személyek, kik a' zenebonát elkezdették vala, elszaladtak az arany vendégfogadóba; 's az ajtót bérakván, tsűfolták a' kinn álló polgárokat. Mindjárt az egész várost a' lakosok önként kivilágositották A' polgárok a' magok puskalövéseik által bétördelték a' vendégház ablakjait, négyen a' benn volt katona személyek közül agyon ölettettek. Végtere a' Prefektusoknak, és a' Generálnak sok rábeszélések utánn letsendesedett a' nép. — A' vendégház kinyitott, 's húszan a' pártosok közül fogságra vitettek. A' polgárok közül heten könnyü sebet kaptak — A' közönséges támadásnak elfordittatása végett két, kártáttsal megtöltött ágyúk is ki

vonattak vala. — A' következett napon ismét minden tsendességben vólt.

Az a' 31-dik könnyü szerü gyalog regimenttől elbótsátott, *Felix* Mátyás nevü katona, a' ki azt állatta, hogy ő *Bonaparte* és *Augustus* 30-dik napján *Isere-Departementben* fogságra vitetett, a' *Viennei* törvényszéktől hat holnapi fogságra ítéltett meg; azután pedig az Országlószéknek adattatik által.

Nagy Britannia.

A' közelebb mult *October* 24-dikén délutáni 3 órakor eljöttek *Carltonhouse-ke* Eő Cs. *Austriai* két Főherczegségek *János* és *Lajos*, a' nekik elejekbe küldött királyi udvari hintókban, a' magok késérőkkel egyetemben.

A' mult *September* 26-ikán költ *Malta* levelek jelentik, hogy azon szigetbe, *Savary* és *Lallemand* Generálisok, néhány több, a' *Banaparte* előbbi késérői közül való *Tiztekkel*, *Eurotas* fregáton megérkeztek. *Savary* és *Lallemand* Generálisokon kívül egy személy se tétetett ki a' szárazra.

Mondják, hogy az a' *Pruszsiai*, *Koller* nevü Májor, a' ki *Bonaparte* hintóját 's lovait *Londonba* viteti a' végre, hogy azokat a' *Regens-Herczegnek* általadja, engedelmet fog arra Eő kir. *Herczegségétől* kérni, hogy ezeket a' dolgokat egy ideig pénzért mutogathassa. Az ebből gyűjtendő pénz pedig fogna a' *Waterlooi* subscripcióhoz tsatoltatni.

A' mult *October* 21-ikén a' *South Tynei* katona legio *Newcastlébe* bėjöven, minden kikötő helyeket, 's a' feltámadott hajós legényeknek minden tanátskozó tanyai-

kat elfoglalta. Egyszersmind a' kikötő helyben lévő kissebb 's nagyobb hajókat is elvette a' Királyi tengeri hajókról való katonaság. Minekutánna lovasság is megjelent volna a' parton, mind szélljel szaladtak a' zenebonáskodók; valami harmintzan fogattattak még a' fő tzimborások közül. A' politziakommissáriusok azokat a' házakat, a' mellyekben amazoknak választott fejeik tartózkodtak vala, megvizsgálván, számtalan sok irásokra akadtak.

Hiradás.

Eő Császári Királyi, 's Apostoli Felségének e' folyó *Esztendőbéli* *Szent Jakab* havának 14-dik napján költ kegyelmes parancsolatjának értelméhez képpest *Tek. Temes Vármegyében* fekvő 's törvényes zár alá vetett *Beregszó Helysége* e' folyó *Esztendőbéli* *Karátsony* havának 15-ik napján a' nevezett Helyszinén tartandó közönséges kótya vetye által következő *Mind Szent* havának első napjától kezdven minden jövedelmeivel együtt hat esztendőre a' legtöbbet ígérőnek bérbe adatatni fog. Ezen szabad Királyi *Temesvár* várossától két órányi távulságra, 's Ország útján fekvő és egy nagy vendég fogadóval biró jószágban találtatnak 19 egész, 143 fél, és 159 fertály helyes telekek — ezenkívül többzelérek úgy nem külömben 2000 hóld úri *Majorság* minden hóldot 1600 □ öllel számlálván. A' bérbe adásnak többi környülállásait, 's feltételeit tudni kívánók egyéb eránt *Doktorovits Miklós* *Tekéntes* *Temes Vármegyé* Tábla *Birájához* és ezen törvényes zár alá vetett *Joszá* *Gondviselőjéhez* útasítatnak.

D. D. S.

Nov. 12-dik napján adtak 100 Forint Huszas pénzért 374 1/2 forintot Váltotzedulában. Egy Csász. aranyért 17 forintot 20 krt.